

РЕШЕНИЕ

№ 5246

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Радина Карамфилова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11833** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. С. Р., чрез адвокат Б. срещу решение № 4760/31.10.2024 г. на СРС, по анд. 3582/2024 г., НО, 10-ти състав, в частта, с което е потвърдено НП № 23 – 4332 - 011226/15.06.2023 г. издаден от началник група към Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 179, ал.2 вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за извършено нарушение на чл. 19, ал.1 от с.з.

Касаторът оспорва решението като неправилно, необосновано, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е направена съвкупна преценка на фактите и обстоятелствата по случая. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. В условията на евентуалност моли за намаляване на наказанието под или поне до законоустановеиня минимум. Претендира присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът, чрез адвокат Б., поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът, не се явява и не излага становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 17.05.2023 г., около 10:50 часа, касаторът, в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]е управлявал лек автомобил, „Б. Х2 Д. 25 Д“, с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището с [улица], е навлязъл на релсов път, който е разположен на пътното платно, не го е освободил при приближаване на трамвайна мотриса с инв. номер ТВ 3409, за да го пропусне, и е станал причина и участник в леко ПТП с нея

За констатираното нарушение е съставен АУАН, а въз основа на него било издадено наказателно постановление № 23 – 4332 - 011226/15.06.2023 г. издаден от началник група към Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с което на основание 179, ал.2 вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за извършено нарушение на чл. 19, ал.1 от с.з.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя.

Решението е правилно.

В хода на административно -наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

От приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства, безспорно се установява, че посоченото в АУАН и в НП административно нарушение е било налице.

Според чл. 19, ал.1 от ЗДвП, когато релсов път е разположен върху платното за движение, водачите на пътни превозни средства, които се намират върху него, са длъжни да го освободят по възможно най - бързия начин при приближаване на пътното превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници, за да го

пропуснат да премине. Въззивният съд правилно и обосновано е приел, че касаторът не е изпълнил това си задължение, тъй като не е освободил по – най бързия начин релсовия път, въпреки че преди това е имал видимост за приближаващата мотриси и следвало да се съобрази с това обстоятелство при извършване на маневрата.

Спрямо действащата към момента на извършване на нарушението разпоредба на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП и в съответствие с чл. 27 от ЗАНН, административният орган е определил размера на административното наказание, в размер на 200 лева, настоящата инстанция, счита същата за правилно определена, тъй като е с фиксиран размер и няма как да бъде намалена.

От данните по делото не се установяват и нарушения на съдопроизводствените правила. Правилно е установена фактическата обстановка, изводът на съда за доказаност на нарушението и неговото авторство, е съобразен със събраните писмени и гласни доказателства. Освен това обратно на твърденията в жалбата е, че СРС е посочил точно кои показания на разпитаните в съдебно заседание свидетели кредитира и защо, както и в кои части се припокриват с останалите доказателства по делото. Подробно е разгледал и механизма на настъпване на ПТП, като е обсъдил свидетелските показания на очевидци, както и протокола за ПТП Обсъдил е подвеждане на нарушението под съответната санкционна норма и размера на наказанието. Мотивирано е изложил подробни съждения и е отговорил на всички оплаквания, изложени в жалбата, с която е сезиран. Съгласно законовата разпоредба на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, а от страна на касационния жалбоподател не е оборена тази доказателствена сила на акта.

В случая, правилно въззивният съд, след като е съобразил тежестта и характера на нарушението, е преценил, че следва да потвърди НП с цел да се осъществят функциите на административното наказание, свързани със специалната и генерална превенция.

Съдът намира, че санкционната норма е приложена правилно, наложената санкция е във фиксиран размер, поради което на административнонаказващия орган не е предоставено правото да преценява размера ѝ. Извършеното нарушение не сочи на по-малка степен на обществена опасност, отколкото обикновените случаи от този вид, поради което не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

На основание на изложеното съдът приема, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно постановено, и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4760/31.10.2024 г. на СРС, по АНД № 3582/2024 г., НО, 10-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

